Dit document vormt slechts een documentatiehulpmiddel en verschijnt buiten de verantwoordelijkheid van de instellingen

►B RICHTLIJN 2002/32/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 7 mei 2002 inzake ongewenste stoffen in diervoeding

(PB L 140 van 30.5.2002, blz. 10)

Gewijzigd bij:

		Publicatieblad		
		nr.	blz.	datum
►M1	Richtlijn 2003/57/EG van de Commissie van 17 juni 2003	L 151	38	19.6.2003
►M2	Richtlijn 2003/100/EG van de Commissie van 31 oktober 2003	L 285	33	1.11.2003

▼B

RICHTLIJN 2002/32/EG VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 7 mei 2002

inzake ongewenste stoffen in diervoeding

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 152, lid 4, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie ([1]),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ([2]),

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ([3]) en gezien de gemeenschappelijke tekst die op 26 maart 2002 door het bemiddelingscomité is goedgekeurd,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Richtlijn 1999/29/EG van de Raad van 22 april 1999 inzake ongewenste stoffen en producten in diervoeder ([4]) moeten tal van wijzigingen worden aangebracht. De genoemde richtlijn moet daarom duidelijkheidshalve en met het oog op een rationele ordening opnieuw worden geformuleerd.

(2) De dierlijke productie neemt een zeer belangrijke plaats in in de landbouw van de Gemeenschap en goede resultaten ten aanzien van de volksgezondheid, de diergezondheid, het welzijn van de dieren, het milieu en de financiële situatie van de veehouder hangen in verregaande mate af van het gebruik van goede en geschikte diervoeders.

(3) Een regeling op het gebied van diervoeders is nodig om de productiviteit en duurzaamheid van de landbouw te waarborgen, de volksgezondheid, de diergezondheid, het welzijn van dieren te kunnen verzekeren en het milieu te beschermen. Bovendien moet er een alomvattende regelgeving inzake hygiëne worden vastgesteld, teneinde diervoerders van hoge kwaliteit op afzonderlijke boerderijen te waarborgen, ook al is er geen sprake van commerciële productie.

(4) Op drinkwater voor dieren moeten dezelfde regels inzake kwaliteit en veiligheid van toepassing zijn als op producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren. Hoewel de definitie van diervoeder niet uitsluit dat water als diervoeder wordt beschouwd, komt water niet voor op de niet-exclusieve lijst van de belangrijkste voedermiddelen die is vastgesteld bij Richtlijn 96/25/EG van de Raad van 29 april 1996 betreffende het verkeer en het gebruik van voedermiddelen ([5]). De vraag of water al dan niet als diervoeder moet worden beschouwd, moet worden besproken in het kader van die richtlijn.

(5) Er is geconstateerd dat toevoegingsmiddelen ongewenste stoffen kunnen bevatten. Toevoegingsmiddelen dienen dan ook in de werkingssfeer van de richtlijn te worden opgenomen.

([1]) PB C 89 E van 28.3.2000, blz. 70, en PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 346.
([2]) PB C 140 van 18.5.2000, blz. 9.
([3]) Advies van het Europees Parlement van 4 oktober 2000 (PB C 178 van 22.6.2001, blz. 160), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 17 september 2001 (PB C 4 van 7.1.2002, blz. 1) en besluit van het Europees Parlement van 12 december 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad). Besluit van het Europees Parlement van 10 april 2002 en besluit van de Raad van 22 april 2002.
([4]) PB L 115 van 4.5.1999, blz. 32.
([5]) PB L 125 van 23.5.1996, blz. 35. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/16/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 105 van 3.5.2000, blz. 36).

▼B

(6) Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren kunnen ongewenste stoffen bevatten die een gevaar kunnen betekenen voor de diergezondheid of, door hun aanwezigheid in dierlijke producten, voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

(7) Het is onmogelijk ongewenste stoffen volledig te elimineren, maar het is van belang het gehalte ervan in producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren te beperken en daarbij passende aandacht te besteden aan de acute giftigheid, de bioaccumuleerbaarheid en de afbreekbaarheid van de stoffen, zodat ongewenste en schadelijke effecten worden vermeden. Het heeft echter geen zin thans voor deze gehalten waarden vast te stellen die onder de detectiegrens van de voor de Gemeenschap vast te stellen analysemethoden liggen.

(8) De procedures om residuen van ongewenste stoffen te bepalen, worden steeds meer verfijnd, zodat zelfs voor de gezondheid van mens en dier verwaarloosbare hoeveelheden residuen kunnen worden aangetoond.

(9) Ongewenste stoffen mogen uitsluitend onder de in deze richtlijn vastgestelde voorwaarden voorkomen in producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren en mogen niet op enige andere wijze voor het voederen van dieren worden gebruikt. Derhalve moet deze richtlijn worden toegepast onverminderd de andere communautaire bepalingen inzake diervoeders, en met name de voorschriften voor mengvoeders.

(10) Deze richtlijn moet op producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren van toepassing zijn zodra die producten de Gemeenschap binnenkomen. Bijgevolg moet worden bepaald dat de vastgestelde maximumgehalten aan ongewenste stoffen in het algemeen gelden met ingang van de datum waarop de producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren, in het verkeer worden gebracht of worden gebruikt, zulks in alle stadia, en met name zodra zij worden ingevoerd.

(11) Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren moeten zuiver, deugdelijk en van gebruikelijke handelskwaliteit zijn en mogen dus bij correct gebruik geen enkel gevaar opleveren voor de gezondheid van mens en dier of voor het milieu en mogen de dierlijke productie niet ongunstig kunnen beïnvloeden. Derhalve moet een verbod worden ingesteld op het gebruik of het in het verkeer brengen van producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren en waarvan het gehalte aan ongewenste stoffen de in bijlage I vermelde maximumgehalten overschrijdt.

(12) Het is noodzakelijk de aanwezigheid van bepaalde ongewenste stoffen in aanvullende diervoeders te beperken door passende maximumgehalten vast te stellen.

(13) In bepaalde gevallen is weliswaar reeds een maximumgehalte vastgesteld, waarbij rekening is gehouden met de huidige achtergrondniveaus, maar verdere inspanningen zijn nodig om de aanwezigheid van sommige specifieke ongewenste stoffen in producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren zoveel mogelijk te beperken teneinde ook de aanwezigheid ervan in de voedselketen te verminderen. In deze richtlijn moet dus worden voorzien in de mogelijkheid een actiedrempel vast te stellen die ver onder het vastgestelde maximumgehalte ligt. Bij overschrijding van deze actiedrempel moet onderzoek worden gevoerd naar de oorzaak van de ongewenste stoffen en moeten maatregelen worden genomen om deze oorzaak weg te nemen of te beperken.

(14) De lidstaten moet de mogelijkheid worden gelaten bij gevaar voor de gezondheid van dier of mens of voor het milieu de vastgestelde maximumgehalten tijdelijk te verlagen of een maximumgehalte voor andere stoffen vast te stellen, dan wel de aanwezigheid van dergelijke stoffen in producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren te verbieden. Met het oog op een uniforme toepassing, moet over eventuele wijzigingen van bijlage I worden beslist via een communautaire spoedprocedure,

▼B

op basis van bewijsmateriaal en met toepassing van het voorzorgsbeginsel.

(15) Op producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren en aan de eisen van deze richtlijn voldoen, mogen met betrekking tot het gehalte aan ongewenste stoffen geen andere beperkingen voor het in het verkeer brengen worden toegepast dan die welke in deze richtlijn en in Richtlijn 95/53/EG van de Raad van 25 oktober 1995 tot vaststelling van de beginselen inzake de organisatie van de officiële controles op het gebied van diervoeding ([1]) zijn vastgelegd.

(16) De lidstaten moeten krachtens Richtlijn 95/53/EG de nodige controlemaatregelen vaststellen om te garanderen dat bij het gebruik en het in het verkeer brengen van producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren wordt voldaan aan de eisen met betrekking tot ongewenste stoffen.

(17) Een passende communautaire procedure is nodig om de in de bijlagen vastgestelde technische bepalingen aan te passen aan de ontwikkeling van de wetenschappelijke en technische kennis.

(18) Om de uitvoering van de overwogen maatregelen te vergemakkelijken, moet een procedure worden ingesteld waarbij een nauwe samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie tot stand wordt gebracht in het bij Besluit 70/372/EEG van de Raad ([2]) ingestelde Permanent Comité voor veevoeders.

(19) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen moeten worden vastgesteld volgens Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ([3]),

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze richtlijn heeft betrekking op ongewenste stoffen in producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren.

2. Deze richtlijn geldt onverminderd de voorschriften in:

a) Richtlijn 70/524/EEG van de Raad van 23 november 1970 betreffende toevoegingsmiddelen in de veevoeding ([4]);

b) Richtlijn 96/25/EG en Richtlijn 79/373/EEG van de Raad van 2 april 1979 betreffende de handel in mengvoeders ([5]);

c) Richtlijn 76/895/EEG van de Raad van 23 november 1976 betreffende de vaststelling van de maximale hoeveelheden residuen van bestrijdingsmiddelen in en op groenten en fruit ([6]), Richtlijn 86/362/EEG van de Raad van 24 juli 1986 tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op granen ([7]), Richtlijn 86/363/EEG van de Raad van 24 juli 1986 tot

([1]) PB L 265 van 8.11.1995, blz. 17. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/46/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 234 van 1.9.2001, blz. 55).
([2]) PB L 170 van 3.8.1970, blz. 1.
([3]) PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.
([4]) PB L 270 van 14.12.1970, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2205/2001 van de Commissie (PB L 297 van 15.11.2001, blz. 3).
([5]) PB L 86 van 6.4.1979, blz. 30. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/2/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 63 van 6.3.2002, blz. 23).
([6]) PB L 340 van 9.12.1976, blz. 26. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/57/EG van de Commissie (PB L 244 van 29.9.2000, blz. 76).
([7]) PB L 221 van 7.8.1986, blz. 37. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/23/EG van de Commissie (PB L 64 van 7.3.2002, blz. 13).

▼B

vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op levensmiddelen van dierlijke oorsprong ([1]) en Richtlijn 90/642/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit ([2]), wanneer deze residuen niet voorkomen op de lijst in bijlage I bij deze richtlijn;

d) communautaire wetgeving betreffende veterinaire kwesties die verband houden met de volksgezondheid en diergezondheid;

e) Richtlijn 82/471/EEG van de Raad van 30 juni 1982 betreffende bepaalde in diervoeding gebruikte producten ([3]);

f) Richtlijn 93/74/EEG van de Raad van 13 september 1993 betreffende diervoeders met bijzonder voedingsdoel ([4]).

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) diervoeders: producten van plantaardige of dierlijke oorsprong in natuurlijke staat, vers of verduurzaamd, en de afgeleide producten van de industriële verwerking ervan, alsmede organische of anorganische stoffen, al dan niet gemengd, met of zonder toevoegingsmiddelen, en bestemd voor vervoedering;

b) voedermiddelen: de verschillende producten van plantaardige of dierlijke oorsprong in natuurlijke staat, vers of verduurzaamd, en de afgeleide producten van de industriële verwerking ervan, alsmede organische of anorganische stoffen, met of zonder toevoegingsmiddelen, en bestemd voor vervoedering, hetzij als zodanig, hetzij na verwerking, voor de bereiding van mengvoeders of als drager bij voormengsels;

c) toevoegingsmiddelen: toevoegingsmiddelen zoals omschreven in artikel 2, onder a), van Richtlijn 70/524/EEG;

d) voormengsels: mengsels van toevoegingsmiddelen of mengsels van een of meer toevoegingsmiddelen met stoffen die dragers vormen, die bestemd zijn voor de bereiding van diervoeders;

e) mengvoeders: mengsels van voedermiddelen, al dan niet met toevoegingsmiddelen en bestemd voor vervoedering in de vorm van volledige diervoeders of aanvullende diervoeders;

f) aanvullende diervoeders: mengsels van diervoeders die een hoog gehalte aan bepaalde stoffen bevatten en door hun samenstelling slechts samen met andere diervoeders een totaal dagrantsoen vormen;

g) volledige diervoeders: mengsels van diervoeders die door hun samenstelling op zichzelf een totaal dagrantsoen vormen;

h) producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren: voedermiddelen, voormengsels, toevoegingsmiddelen, diervoeders en alle andere producten die bedoeld zijn om te worden gebruikt of gebruikt worden voor het voederen van dieren;

i) dagrantsoen: de totale hoeveelheid diervoeders, omgerekend op een vochtgehalte van 12 %, die een dier van een bepaalde soort, leeftijdsklasse en prestatievermogen gemiddeld dagelijks nodig heeft om volledig in zijn voederbehoefte te voorzien;

j) dieren: dieren behorend tot de soorten die gewoonlijk door de mens worden gevoederd en gehouden of gegeten, alsmede in de vrije

([1]) PB L 221 van 7.8.1986, blz. 43. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/23/EG.
([2]) PB L 350 van 14.12.1990, blz. 71. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/23/EG.
([3]) PB L 213 van 21.7.1982, blz. 8. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/20/EG (PB L 80 van 25.3.1999, blz. 20).
([4]) PB L 237 van 22.9.1993, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 1999/29/EG (PB L 115 van 4.5.1999, blz. 32).

▼B

natuur levende dieren voorzover hun voeding deels uit diervoeders bestaat;

k) in het verkeer brengen of het verkeer: het in het bezit hebben van producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren, met het oog op de verkoop, met inbegrip van het aanbieden, of enige andere vorm van al dan niet gratis overdracht aan derden, alsmede de verkoop en andere vormen van overdracht zelf;

l) ongewenste stoffen: alle stoffen en producten, met uitzondering van ziekteverwekkers, die aanwezig zijn in en/of op het product dat is bedoeld voor het voederen van dieren en die een potentieel gevaar opleveren voor de gezondheid van mens en dier of voor het milieu of die de dierlijke productie ongunstig kunnen beïnvloeden.

Artikel 3

1. Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren mogen alleen voor gebruik in de Gemeenschap uit derde landen binnenkomen, in de Gemeenschap in het verkeer worden gebracht en/of worden gebruikt wanneer ze zuiver, deugdelijk en van gebruikelijke handelskwaliteit zijn en bij correct gebruik dus geen enkel gevaar opleveren voor de gezondheid van mens en dier of voor het milieu en de dierlijke productie niet ongunstig kunnen beïnvloeden.

2. Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren worden met name geacht niet aan lid 1 te voldoen wanneer het gehalte aan ongewenste stoffen hoger is dan de in bijlage I vastgestelde maximumgehalten.

Artikel 4

1. De lidstaten schrijven voor dat de aanwezigheid van de in bijlage I vermelde ongewenste stoffen in producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren, alleen onder de in die bijlage vastgestelde voorwaarden kan worden gedoogd.

2. Teneinde de bronnen van ongewenste stoffen in producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren te beperken of weg te nemen, verrichten de lidstaten, wanneer de maximumgehalten zijn overschreden of wanneer verhoogde gehalten van dergelijke stoffen zijn geconstateerd, in samenwerking met de marktdeelnemers onderzoek om de bronnen van ongewenste stoffen te identificeren, daarbij rekening houdend met de achtergrondniveaus. Met het oog op een uniforme aanpak in gevallen van verhoogde gehalten kan het nodig zijn actiedrempels vast te stellen bij overschrijding waarvan een dergelijke onderzoek wordt ingesteld. Deze actiedrempels kunnen worden vastgesteld in bijlage II.

De lidstaten doen de Commissie en de overige lidstaten alle nuttige informatie en bevindingen toekomen met betrekking tot de bron en stellen hen in kennis van de maatregelen die zijn getroffen om het gehalte aan ongewenste stoffen te beperken of deze weg te nemen. Deze informatie wordt toegezonden in het kader van het verslag dat jaarlijks aan de Commissie moet worden voorgelegd overeenkomstig artikel 22 van Richtlijn 95/53/EG, behalve wanneer de informatie voor de andere lidstaten van onmiddellijk belang is. In dit laatste geval dient de informatie onverwijld te worden toegezonden.

Artikel 5

De lidstaten schrijven voor dat producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren, met een gehalte aan een ongewenste stof dat het in kolom 3 van de tabel in bijlage 1 vastgestelde maximumgehalte overschrijdt, niet met het oog op verdunning mogen worden vermengd met hetzelfde product of met andere producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren.

Artikel 6

De lidstaten schrijven voor dat in aanvullende diervoeders, voorzover daarvoor geen bijzondere bepalingen bestaan, het gehalte aan de in

▼B

bijlage I genoemde stoffen, rekening houdend met het voor het gebruik ervan voorgeschreven aandeel in een dagrantsoen, niet hoger mag zijn dan het voor volledige diervoeders vastgestelde gehalte.

Artikel 7

1. Als een lidstaat, op basis van nieuwe gegevens die na de vaststelling van de desbetreffende bepalingen beschikbaar zijn gekomen, of van een nieuwe beoordeling van de bestaande gegevens die na die vaststelling is uitgevoerd, redenen heeft om te concluderen dat een in bijlage I vastgesteld maximumgehalte of een niet in die bijlage genoemde ongewenste stof gevaar oplevert voor de gezondheid van mens of dier of voor het milieu, kan deze lidstaat dit gehalte voorlopig verlagen, een maximumgehalte vaststellen of de aanwezigheid van deze ongewenste stof in producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren verbieden. Hij stelt de overige lidstaten en de Commissie daarvan onmiddellijk op de hoogte, met opgave van de redenen voor zijn beslissing.

2. Volgens de procedure van artikel 12 wordt onverwijld besloten of de bijlagen I en II dienen te worden gewijzigd.

Zolang door de Raad of door de Commissie geen besluit is genomen, kan de lidstaat de door hem ingevoerde maatregelen handhaven.

De lidstaat dient ervoor te zorgen dat deze beslissing openbaar wordt gemaakt.

Artikel 8

1. De Commissie past overeenkomstig de procedure van artikel 11 de bijlagen I en II aan aan de ontwikkeling van de wetenschappelijke en technische kennis.

2. Overeenkomstig de procedure van artikel 11:

— neemt de Commissie periodiek geconsolideerde versies van de bijlagen I en II aan waarin deze wijzigingen zijn verwerkt;

— kan de Commissie criteria voor de aanvaardbaarheid van zuiveringsprocédés vaststellen, alsmede criteria voor de aanvaardbaarheid van producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren en dergelijke procédés hebben ondergaan.

3. De lidstaten zien erop toe dat de nodige maatregelen worden getroffen om te garanderen dat die aanvaardbare procédés correct worden toegepast en gezuiverde producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren voldoen aan de bepalingen van bijlage I.

Artikel 9

De lidstaten zien erop toe dat met betrekking tot het in het verkeer brengen van producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren en aan deze richtlijn voldoen, geen andere beperkingen worden opgelegd in verband met de aanwezigheid van ongewenste stoffen dan die van deze richtlijn en die van Richtlijn 95/53/EG.

Artikel 10

Bepalingen die gevolgen kunnen hebben voor de volksgezondheid en de diergezondheid worden aangenomen na raadpleging van het (de) betrokken wetenschappelijke comité(s).

Artikel 11

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 1 van Besluit 70/372/EEG ingestelde Permanent Comité voor veevoeders.

2. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt drie maanden.

▼B

Artikel 12

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 1 van Besluit 70/372/EEG ingestelde Permanent Comité voor veevoeders.

2. Wanneer naar dit artikel wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt 15 dagen.

Artikel 13

1. Op producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren en die in de Gemeenschap geproduceerd zijn om uitgevoerd te worden naar derde landen, passen de lidstaten ten minste de bepalingen van deze richtlijn toe.

2. Lid 1 laat het recht van de lidstaten onverlet om wederuitvoer volgens de voorwaarden van artikel 12 van Verordening (EG) nr. 178/2002 ([1]) toe te staan. Het bepaalde in artikel 20 daarvan is mutatis mutandis van toepassing.

Artikel 14

1. Richtlijn 1999/29/EG wordt met ingang van 1 augustus 2003 ingetrokken, onverminderd de voor de lidstaten geldende verplichting met betrekking tot de in deel B van bijlage III bij de genoemde richtlijn vermelde termijnen voor de omzetting van de in deel A van die bijlage vermelde richtlijnen in nationaal recht.

2. Verwijzingen naar Richtlijn 1999/29/EG gelden als verwijzingen naar deze richtlijn en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage III.

Artikel 15

De lidstaten dragen zorg voor aanneming en bekendmaking van de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om vóór 1 mei 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

De aangenomen maatregelen zijn van toepassing vanaf 1 augustus 2003.

Wanneer de lidstaten die maatregelen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van de bepalingen van nationaal recht die zij vaststellen binnen de werkingssfeer van deze richtlijn.

Artikel 16

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 17

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

([1]) Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1).

▼B

BIJLAGE I

Ongewenste stoffen	Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren	Maximumgehalte in mg/kg (ppm) van de voedermiddelen, herleid tot een vochtgehalte van 12 %
(1)	(2)	(3)
▼M2 1. Arseen ([8])	Voedermiddelen, met uitzondering van:	2
	— gemalen grasmeel, luzernemeel en klavermeel alsmede al dan niet gemelasseerde gedroogde suikerbietenpulp	4
	— palmpitschilfers	4 ([9])
	— fosfaten en koolzure algenkalk	10
	— calciumcarbonaat	15
	— magnesiumoxide	20
	— diervoeders verkregen door verwerking van vis of andere zeedieren	15 ([9])
	— gemalen gedroogd zeewier en voedermiddelen op basis van zeewier	40 ([9])
	Volledige diervoeders, met uitzondering van:	2
	— volledig visvoeder en volledige diervoeders voor pelsdieren	6 ([9])
	Aanvullende diervoeders, met uitzondering van:	4
	— mineralenmengsels	12
2. Lood	Voedermiddelen, met uitzondering van:	10
	— groenvoeder	40
	— fosfaten en koolzure algenkalk	15
	— calciumcarbonaat	20
	— gist	5
	Volledige diervoeders	5
	Aanvullende diervoeders, met uitzondering van:	10
	— mineralenmengsels	15
3. Fluor	Voedermiddelen, met uitzondering van:	150
	— diervoeders verkregen door verwerking van dieren, met uitzondering van zeewaterschaaldieren zoals krill	500
	— fosfaten en zeewaterschaaldieren zoals krill	2 000
	— calciumcarbonaat	350
	— magnesiumoxide	600
	— koolzure algenkalk	1 000
	Volledige diervoeders, met uitzondering van:	150
	— volledige diervoeders voor runderen, schapen en geiten	

▼M2

Ongewenste stoffen	Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren	Maximumgehalte in mg/kg (ppm) van de voedermiddelen, herleid tot een vochtgehalte van 12 %
(1)	(2)	(3)
	— in lactatie	30
	— andere	50
	— volledige diervoeders voor varkens	100
	— volledige diervoeders voor pluimvee	350
	— volledige diervoeders voor kuikens	250
	Mineralenmengsels voor runderen, schapen en geiten	2 000 (1)
	Andere aanvullende diervoeders	125 (2)

▼B

4. Kwik	Voedermiddelen, met uitzondering van:	0,1
	— diervoeders, verkregen door verwerking van vis of andere zeedieren	0,5
	Volledige diervoeders, met uitzondering van:	0,1
	— volledige diervoeders voor honden en katten	0,4
	Aanvullende diervoeders, met uitzondering van:	0,2
	— aanvullende diervoeders voor honden en katten	
5. Nitriet	Vismeel	60 (uitgedrukt in natriumnitriet)
	Volledige diervoeders, met uitzondering van:	15 (uitgedrukt in natriumnitriet)
	— voeders voor huisdieren, uitgezonderd vogels en aquariumvissen	
6. Cadmium	Voedermiddelen van plantaardige oorsprong	1
	Voerdermiddelen van dierlijke oorsprong, met uitzondering van:	2
	— huisdiervoeders	
	Fosfaten	10 (3)
	Volledige diervoeders voor runderen, schapen en geiten, met uitzondering van:	1
	— volledige diervoeders voor kalveren, lammeren en geitenlammeren	
	Andere volledige diervoeders, met uitzondering van:	0,5
	— huisdiervoeders	
	Mineralenmengsels	5 (4)
	Andere aanvullende diervoeders voor runderen, schapen en geiten	0,5

▼B

	Ongewenste stoffen	Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren	Maximumgehalte in mg/kg (ppm) van de voedermiddelen, herleid tot een vochtgehalte van 12 %
	(1)	(2)	(3)
▼M2	7. Aflatoxine B_1	Alle voedermiddelen	0,02
		Volledige diervoeders voor runderen, schapen en geiten, met uitzondering van:	0,02
		— volledige diervoeders voor melkvee	0,005
		— volledige diervoeders voor kalveren en lammeren	0,01
		Volledige diervoeders voor varkens en pluimvee (met uitzondering van jonge dieren)	0,02
		Andere volledige diervoeders	0,01
		Aanvullende diervoeders voor runderen, schapen en geiten (met uitzondering van aanvullende diervoeders voor melkvee, kalveren en lammeren)	0,02
		Aanvullende diervoeders voor varkens en pluimvee (met uitzondering van jonge dieren)	0,02
		Andere aanvullende diervoeders	0,005
▼B	8. Blauwzuur	Voedermiddelen, met uitzondering van:	50
		— lijnzaad	250
		— lijnzaadkoeken	350
		— maniokproducten en amandelkoeken	100
		Volledige diervoeders, met uitzondering van:	50
		— volledige diervoeders voor kuikens	10
▼M2	9. Vrij gossypol	Voedermiddelen, met uitzondering van:	20
		— katoenzaad	5 000
		— katoenzaadkoeken en katoenzaadmeel	1 200
		Volledige diervoeders, met uitzondering van:	20
		— volledige diervoeders voor runderen, schapen en geiten	500
		— volledige diervoeders voor pluimvee (behalve legpluimvee) en kalveren	100
		— volledige diervoeders voor konijnen en varkens (behalve biggen)	60
▼B	10. Theobromine	Volledige diervoeders, met uitzondering van:	300
		— volledige diervoeders voor	700

▼B

Ongewenste stoffen	Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren	Maximumgehalte in mg/kg (ppm) van de voedermiddelen, herleid tot een vochtgehalte van 12 %
(1)	(2)	(3)
	volwassen runderen	
11. Vluchtige mosterdolie	Voedermiddelen, met uitzondering van:	100
	— koolzaadkoeken	4 000 (berekend als allylisothiocyanaat)
	Volledige diervoeders, met uitzondering van:	150 (berekend als allylisothiocyanaat)
	— volledige diervoeders voor runderen, schapen en geiten (met uitzondering van jonge dieren)	1 000 (berekend als allylisothiocyanaat)
	— volledige diervoeders voor varkens (met uitzondering van biggen) en pluimvee	500 (berekend als allylisothiocyannaat)
12. Vinylthiooxazolidon (Vinyloxazolidine thion)	Volledige diervoeders voor pluimvee, met uitzondering van:	1 000
	— volledige diervoeders voor legpluimvee	500
13. Moederkoren (Claviceps purpurea)	Alle diervoeders die ongemalen graan bevatten	1 000
14. Onkruidzaden en niet gemalen of verpulverde vruchten die alkaloïden, glucosiden of andere giftige stoffen bevatten afzonderlijk of tezamen, waaronder:	Alle diervoeders	3 000
a) Lolium temulentum L.		1 000
b) Lolium remotum Schrank		1 000
c) Datura stramonium L.		1 000
15. Ricinus — Ricinus communis L.	Alle diervoeders	10 (uitgedrukt in ricinusdoppen)
16. Crotalaria spp.	Alle diervoeders	100
17. Aldrin (afzonderlijk of gezamenlijk uitgedrukt in dieldrin)	Alle diervoeders, met uitzondering van:	0,01
18. Dieldrin (afzonderlijk of gezamenlijk uitgedrukt in dieldrin)	— vetten	0,2
19. Chloorcamfeen (toxafeen)	Alle diervoeders	0,1
20. Chloordaan (som van cis- en transisomeren en van oxychloordaan uitgedrukt in chloordaan)	Alle diervoeders, met uitzondering van:	0,02
	— vetten	0,05
21. DDT (som van DDT-, TDE- en DDE-isomeren, uitgedrukt in DDT)	Alle diervoeders, met uitzondering van:	0,05
	— vetten	0,5
▼M2 22. Endosulfan (som van alfa- en	Alle diervoeders, met uitzondering	0,1

▼M2

Ongewenste stoffen	Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren	Maximumgehalte in mg/kg (ppm) van de voedermiddelen, herleid tot een vochtgehalte van 12 %
(1)	(2)	(3)
bèta-isomeren en van endosulfansulfaat, uitgedrukt in endosulfan)	van:	
	— maïs en daarvan afgeleide producten	0,2
	— oliehoudende zaden en daarvan afgeleide producten	0,5
	— volledig visvoeder	0,005
▼B		
23. Endrin (som van endrin en delta-keto-endrin, uitgedrukt in endrin)	Alle diervoeders, met uitzondering van:	0,01
	— vetten	0,05
24. Heptachloor (som van heptachloor en heptachloorepoxide, uitgedrukt in heptachloor)	Alle diervoeders, met uitzondering van:	0,01
	— vetten	0,2
25. Hexachloorbenzeen (HCB)	Alle diervoeders, met uitzondering van:	0,01
	— vetten	0,2
26. Hexachloorcyclohexaan (HCH)		
26.1 Alfa-isomeer	Alle diervoeders, met uitzondering van:	0,02
	— vetten	0,2
26.2 Bèta-isomeer	Mengvoeders, met uitzondering van:	0,01
	— voeders voor melkvee	0,005
	Voedermiddelen, met uitzondering van:	0,01
	— vetten	0,1
26.3 Gamma-isomeer (lindaan)	Alle diervoeders, met uitzondering van:	0,2
	— vetten	2,0
▼M1		
27. Dioxine (som van de polychloordibenzo-para-dioxinen (PCDD's) en de polychloordibenzofuranen (PCDF's), uitgedrukt in door de WHO (Wereldgezondheidsorganisatie) vastgestelde toxische equivalenten, waarbij gebruik wordt gemaakt van de WHO-TEF's (toxische-equivalentiefactoren van 1997))	a) Alle voedermiddelen van plantaardige oorsprong, inclusief plantaardige oliën en nevenproducten	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([5]) ([6])
	b) Mineralen zoals bedoeld in de bijlage bij Richtlijn 96/25/EG betreffende het verkeer en het gebruik van voedermiddelen	1,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([5]) ([6])
	c) Kaoliniethoudende klei, calciumsulfaatdihydraat, vermiculiet, natroliet-fonoliet, synthetische calciumaluminaten en clinoptiloliet van sedimentaire oorsprong, behorende tot de groep „bindmiddelen, verdunningsmiddelen en stollingsmiddelen", die zijn toegelaten krachtens artikel 4 van Richtlijn 70/524/EEG	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([5]) ([6])
	d) Dierlijk vet, inclusief melkvet en eivet	2,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([5]) ([6])

▼M1

Ongewenste stoffen	Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren	Maximumgehalte in mg/kg (ppm) van de voedermiddelen, herleid tot een vochtgehalte van 12 %
(1)	(2)	(3)
	e) Andere van landdieren afkomstige producten, inclusief melk en melkproducten en eieren en producten afkomstig van eieren	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([5]) ([6])
	f) Visolie	6 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([5]) ([6])
	g) Vis, andere zeedieren en (neven)-producten daarvan, met uitzondering van visolie en viseiwithydrolysaten die meer dan 20 % vet bevatten ([7])	1,25 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([5]) ([6])
	h) Mengvoeders, met uitzondering van voeders voor pelsdieren en gezelschapsdieren, en van visvoer	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([5]) ([6])
	i) Visvoer Voeders voor gezelschapsdieren	2,25 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([5]) ([6])
	j) Viseiwithydrolysaten die meer dan 20 % vet bevatten	2,25 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ([5]) ([6])

▼B

28. Abrikozen — Prunus armeniaca L. 29. Bittere amandel — Prunus dulcis (Mill.) D.A. Webb var. amara (DC.) Focke (= Prunus amygdalus Batsch var. amara (DC.) Focke) 30. Beuk, ongeschilde zaden — Fagus silvatica L. 31. Vlasdodder — Camelina sativa (L.) Crantz 32. Mowrah, Bassia, Madhuca — Madhuca longifolia (L.) Macbr. (= Bassia longifolia L. = Illipe malabrorum Engl.), Madhuca indica Gmelin (= Bassia latifolia Roxb.) = Illipe latifolia (Roscb.) F. Mueller) 33. Purgeernoot — Jatropha curcas L. 34. Purgeercroton — Croton tiglium L. 35. Indische bruine mosterd — Brassica juncea (L.) Czern. And Coss. ssp. integrifolia (West) Thell 36. Sareptamosterd — Brassica juncea (L.) Czern. And Coss. ssp. juncea 37. Chinese mosterd — Brassica juncea (L.) Czern. And Coss. ssp. juncea var. lutea Batalin 38. Zwarte mosterd — Brassica nigra (L.) Koch 39. Ethiopische mosterd — Brassica carinata A. Braun	Alle diervoeders	Zaden en vruchten van de nevenstaande plantensoorten en de door verwerking ervan verkregen bijproducten mogen niet in diervoeders voorkomen tenzij als sporen die niet kwantitatief kunnen worden bepaald

▼B

(1) De lidstaten kunnen ook een maximumgehalte aan fluor voorschrijven gelijk aan 1,25 % van het fosforgehalte.
(2) Gehalte aan fluor per 1 % fosfor in het diervoeder.
(3) De lidstaten kunnen ook een maximumgehalte aan cadmium voorschrijven gelijk aan 0,5 mg per 1 % fosfor in het diervoeder.
(4) De lidstaten kunnen ook een maximumgehalte aan cadmium voorschrijven gelijk aan 0,75 mg per 1 % fosfor in het diervoeder.
►M1 (5) Bovengrensconcentraties; bij de berekening van bovengrensconcentraties moet worden aangenomen dat de onder de bepaalbaarheidsgrens liggende waarden van de verschillende congeneren gelijk zijn aan de bepaalbaarheidsgrens.
(6) Deze maximumgehalten moeten uiterlijk op 31 december 2004 voor het eerst worden herzien aan de hand van nieuwe gegevens over de aanwezigheid van dioxinen en dioxineachtige PCB's, met name wat betreft de toepassing van de vast te stellen niveaus op dioxineachtige PCB's, en zullen uiterlijk 31 december 2006 opnieuw worden herzien met als doel de maximumgehalten fors te verlagen.
(7) Verse vis die direct wordt geleverd en zonder verdere verwerking voor de productie van voeders voor pelsdieren wordt gebruikt, is van het maximumgehalte vrijgesteld, en voor verse vis die voor rechtstreekse voeding van gezelschapsdieren, dierentuindieren en circusdieren wordt gebruikt, geldt een maximumgehalte van 4,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg product. De producten, verwerkte dierlijke eiwitten afkomstig van deze dieren (pelsdieren, gezelschapsdieren, dierentuindieren en circusdieren), mogen niet in de voedselketen komen en het vervoederen ervan aan landbouwhuisdieren die voor de productie van voedingsmiddelen gehouden, vetgemest of gefokt worden, is verboden. ◄
►M2 (8) De maximumniveaus betreffen het totale gehalte aan arseen.
(9) Op verzoek van de bevoegde autoriteiten moet de verantwoordelijke exploitant een analyse verrichten om aan te tonen dat het gehalte aan anorganisch arseen lager is dan 2 ppm. Deze analyse is van bijzonder belang voor de zeewiersoort Hizikia fusiforme. ◄

▼B

BIJLAGE II

Ongewenste stoffen	Producten die bedoeld zijn voor het voederen van dieren	Actiedrempel in mg/kg (ppm) van een product dat bedoeld is voor het voederen van dieren, herleid tot een vochtgehalte van 12 %	Opmerkingen en aanvullende informatie (bv. de aard van de te verrichten onderzoeken)

(p.m.)

▼B

BIJLAGE III

CONCORDANTIETABEL

Richtlijn 1999/29/EG	Deze richtlijn
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, onder a)	Artikel 2, onder a)
Artikel 2, onder b)	Artikel 2, onder b)
Artikel 2, onder c)	Artikel 2, onder g)
Artikel 2, onder d)	Artikel 2, onder f)
Artikel 2, onder e)	Artikel 2, onder e)
Artikel 2, onder f)	Artikel 2, onder i)
Artikel 2, onder g)	Artikel 2, onder j)
Artikel 2, onder h)	—
—	Artikel 2, onder c)
—	Artikel 2, onder d)
—	Artikel 2, onder h)
—	Artikel 2, onder k)
—	Artikel 2, onder l)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, lid 1	Artikel 4, lid 1
Artikel 4, lid 2	—
—	Artikel 4, lid 2
Artikel 5	—
Artikel 6	—
Artikel 7	Artikel 5
Artikel 8	Artikel 6
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 8
Artikel 11	Artikel 9
Artikel 12	—
—	Artikel 10
Artikel 13	Artikel 11
Artikel 14	Artikel 12
Artikel 15	Artikel 13
Artikel 16	—

▼B

Richtlijn 1999/29/EG	Deze richtlijn
—	Artikel 14
—	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
Artikel 18	Artikel 17
Bijlage I	Bijlage I
Bijlage II	—
Bijlage III	—
Bijlage IV	Bijlage II